

Reseberättelse

Jag tillbringade vårterminen 2018 vid University of Virginia (UVA) i USA. I Lund pluggar jag statsvetenskap.

Alice Brinkborg, vt18, brinkborg@icloud.com

Området

UVA är ett universitet med många vackra (och massiva!) byggnader beläget i staden Charlottesville, Virginia. Charlottesville är en stad som har varit mycket uppmärksammat (inte bara i USA, utan även i Sverige) på nyheterna i samband med att en ung kvinna miste livet under protester mot white supremacists hösten 2017. Därför hade jag redan hört talas om staden innan jag åkte dit, men tyvärr inte under några trevliga omständigheter.

Trots att detta gjorde mig aningen orolig över hur samhälle, gemenskap och grupperingar fungerade i ett land med så pass annorlunda kultur, blev jag positivt överraskad. På universitetsområdet kände jag mig alltid trygg och UVA:s studenter var välkomnande och hjälpsamma. Universitetsstäder är väl kända för viss segregering mellan studenter och lokalbefolkningen och varken Charlottesville eller Lund är undantag. Som student på UVA (en s.k. Wahoo) är du snarare en del av universitetets gemenskap än den som råder i Charlottesville, och jag skulle vilja påstå att gemenskapen på UVA är mycket bra. Det är svårare för mig att prata om staden i sig.

Charlottesville har bussar och trolleys som tar både lokalbefolkning och studenter till olika ställen på universitetsområdet (och utanför). Och studenter åker gratis! Kom emellertid ihåg att detta fortfarande är USA – bilarnas mekka – och kollektivtrafiken är på sin höjd medelmåttig. Att ha körkort (och en schysst rumskompis som kan låna ut sin bil) underlättar!

För UVA:s studenter finns det mängder av information att tillgå om att Thomas Jefferson, mer känd på området som TJ, är inte bara USA:s fader utan även pappa till själva universitetet. Det finns ingen ände på plakat och statyer i hans ära. UVA värnar på detta sätt om sin historia. Om du är intresserad av de mer problematiska delarna av historien – som t.ex. det faktum att TJ ägde 200 slavar och att byggnaden Cabell Hall byggdes för att blockera utsikten över de fattiga svarta områdena – får du leta lite mer och hålla ögonen öppna.

Mottagande

UVA har en mycket välkomnande atmosfär. Jag flög dock till Washington DC och var tvungen att ta mig från flygplatsen till Charlottesville (ca 2 timmars körtid). Om du kollar upp

med Universitetet och väntar med att boka biljett (is i magen!) tills de har angett när de ordnar skjuts från Charlottesville egna flygplats istället, så är det nog det allra enklaste sättet att ta sig fram. Jag hade tur och kunde få lift av den andra utbytesstudenten, men utan den säkerheten skulle jag försökt att landa tidigt på morgon eller dagen och ta mig med buss till Washington DC och därifrån ta tåget (Amtrak) eller buss (Greyhound). Det skulle tagit runt 6 timmar sammanlagt.

De första 24 timmarna var ganska hemska. Jag kom in i ett smutsigt och nedgången hus (varför är amerikanare så glada i heltäckningsmatta? De går ju aldrig att få dem ordentligt rena!) klockan två på morgonen efter en lång och tröttsam flyg- och bilresa. Jag kände mig ensam, trött och uppgiven och undrade hur jag skulle klara av att bo i detta stökiga hus och främmande land i fem månader. Men redan nästa dag, efter att ha träffat mina rumskamrater som var mycket hjälpsamma och trevliga, kände jag att mina fötter var tillbaka på jorden. Summa kardedumma: du kommer att bli överväldigad minst en gång under resan – håll ut!

Kurser

Studiesystemet i USA är väldigt, väldigt annorlunda. Upplägget liknar mer det svenska gymnasiet än vad det gör universitet. Du behandlas till stor del som ett barn (vilket kan ha något att göra med att många av de amerikanska studenterna också *är* betydligt yngre) och du har läxor och uppgifter att göra och du förväntas att delta aktivt under lektionen. Å andra sidan är det betydligt lättare att få högt betyg.

Du ansöker om vilka kurser du vill ha genom hemsidan SIS. Den är bedrövlig! Men få inte panik. Kolla in den så fort du får inloggning och försök orientera dig väl. Kolla upp vilka kurser du vill gå långt innan ansökningsdatumet så att det bara tar några minuter för dig att lägga till dem i ditt schema när du väl får tillgång. I SIS är det först till kvarn som gäller. Du har en månad på dig att ångra dig. Jag gjorde misstaget att vänta två dagar efter att hemsidan öppnat och nästan alla kurser jag ville gå var helt fyllda.

Jag tog fem olika kurser vilket är 15 credits och räknas som fulltid för en kandidatstudent. Kurserna ligger på olika nivåer – från 1000-5000 – där 1000 är introduktionsnivå och 5000 närmre masternivå i svenska termer. Trots att det är väldigt stor skillnad på dessa nivåer kan du som utbytesstudent välja fem kurser på grundnivå om du så önskar. Jag uppmuntrar alla framtida utbytisar att ta kurser på högre nivå eftersom grundkurserna är ganska enkla. Men kom då ihåg att dessa istället kan vara väldigt krävande.

Jag tog kurserna *Global History of Black Girlhood 4750*, *Sociology Intro 1010*, *Society and Immigration 2595*, *Gender Violence Prevention 2559*, *Black Femininties and Masculinties in the US Media 2224*.

Den mest krävande men också mest givande kursen var *Global History of Black Girlhood* med professor Corinne Field, där jag utmanade mig själv genom att ta en kurs på hög nivå i ett ämne som för mig (och de flesta svenskar) är relativt outforskat. Under kursens gång läste vi om Black Girls' historia och jag har fått en uppfattning om hur historien hänger samman som jag inte tidigare hade. Detta är också ett ämne som inte är lika lättillgängligt i Lund (eller i Sverige över lag) och därför är jag glad att jag valde den. Det var otroligt mycket litteratur varje vecka – många gånger satt jag på biblioteket till ett på morgonen för att komma i fas i denna kurs.

Sociologikursen med Dr. Rose Buckelew tog jag mest för att jag var nyfiken på hur USA tacklade detta ämne. Det var den enda grundkurs jag tog och den var (som väntat) väldigt grundläggande. Med tanke på hur krävande de andra kurserna var ångrar jag ändå inte att jag valde den.

Society and Immigration med professor Milton Vickerman var krävande på ett annat sätt; den förutsatte nämligen viss kunskap om amerikansk utrikespolitik som jag helt enkelt inte hade. Men efter att ha tagit denna kurs har jag betydligt mer kött på benen om någon vill diskutera amerikansk immigrationspolitik med mig (bästa isbrytaren på fester – om du är en dryg besserwisser).

Gender Violence Prevention med Professor Claire Kaplan och Rachel Kilianny var en kurs som stack ut eftersom det var den enda kurs jag tog som var mer praktisk än teoretisk. Från Lund är jag van att diskutera feminism på akademisk nivå, men att prata om organisering i praktiken och få pröva på hur det är att faktiskt försöka implementera åtgärder var nytt för mig. Under kursens gång jobbade vi i smågrupper med ett eget projekt som vi skulle försöka att faktiskt implementera på universitetet. Min grupp skapade nytt underlag för studentledda diskussionstillfällen om sexuellt våld för förstaårselever.

Black Femininties and Masculinties in the US Media med Professor Lisa Shutt var nog den minst givande kurs jag tog. Den kändes förvånansvärt grundläggande i jämförelse med de andra kurserna som skulle ligga på samma nivå. Jag fick dock se många filmer och tv-serier som jag aldrig annars skulle sett, men på grund av att storleken på klassen fanns det nästan aldrig plats för en djupare analys av dem.

Boende

Som utbytesstudent kan du ta det säkra före det osäkra och välja att bo i international housing med andra utbytesstudenter som universitetet erbjuder. Eller (som jag gjorde) leta upp boende på egen hand för att enklare komma i kontakt med amerikanska studenter. Jag ångrar inte mitt beslut att flytta in i boende off grounds med tre amerikanska studenter en sekund, eftersom det är relativt svårt att få kontakt med andra amerikanerna på lektionerna (folk har en tendens att springa ut ur lektionssalarna så fort lektionen är över som om rummet stod i brand). De jag kom allra närmast under min vistelse var mina rumskompisar och deras umgängeskrets, inte andra kursare.

Jag letade upp boendet ganska lätt genom Facebooksidan *University of Virginia (UVA) housing, sublets and roommates* och tog över ett kontrakt från en amerikansk student som skulle tillbringa en termin i Australien. Jag hamnade som tur var väldigt nära alla byggnader som jag skulle ha lektioner i, men sådant är mycket svårt att veta på förhand, så oroa dig inte över det. Det går antagligen bussar om det är för långt för att gå (universitets bussar dyker inte upp på Google Maps så oroa dig inte heller om du inte hittar en resväg – försök istället hitta någon att fråga om du har möjlighet).

Jag betalade 570 USD + värme, el och internet för ett rum i ett större radhus som jag delade med tre andra studenter. I genomsnitt låg månadskostnaden för mitt boende på 620USD beroende på hur mycket el vi använde (snökaoset i februari var väldigt dyrt!), vilket var standard för Charlottesville.

Nöjen och Fritid

Det finns gott om barer och klubbar på The Corner (3 minuter från skolområdet) där de flesta studenter hänger på kvällarna. I likhet med andra studentstäder har barerna en tendens att vara något dräggiga. Men alkoholen är billig! Under "Survival hour" kan du köpa en drink för 1 dollar (om du orkar brotta dig fram till bardisken och köa i 40 minuter).

Kom ihåg att kolla in downtown också. Där finns det gott om restauranger, caféer och småbutiker. Beroende på var du bor kan du gå dit på 15 minuter, eller ta bussen om du bor längre bort.

Jag hade tur som hade rumskompisar med tillgång till bil. Redan första veckan tog dom mig till Shenandoah National Park. Det var mycket vackert! Och kul att få se lite av Virginias natur. Har du körkort kan du hyra en bil ganska billigt och planera en utflykt. Utan bil är det svårt att komma iväg någonstans.

Under Spring Break åkte jag till Washington DC. Det tar bara 3 timmar med Greyhoundbussen, eller 2 timmar med Amtrak-tåget. Resan är mycket smidig. Jag uppmuntrar alla att ta sig dit eftersom det ligger så nära! Det är svårare att ta sig längre bort eftersom professorerna kräver närvaro på lektionerna. Att missa flera dagar gör att du lätt hamnar back. Istället väntade jag tills terminen var slut och tog mig då till Florida och New York.

Kostnader

Jag trodde att det skulle vara betydligt billigare än vad det var – speciellt matvaror! Färska grönsaker är både svåra att få tag på (måste köra bil eller ta buss för att komma till närmsta butik som säljer färska varor) och dyrare än i Sverige. Jag är vegan och min diet består 80% av grönsaker. Jag fick överleva på burkgrönsaker (yuck!) och bara köpa färskt när jag kände att jag ville lyxa till det.

Som student har du möjlighet att köpa en mealplan. Det gjorde jag. Den är väldigt dyr – men du får tillgång till tre enorma cafeterior och väldigt mycket mat. Jag stoppade väskan full av grönsaker och frukt som jag tog med mig hem och fick på så sätt valuta för pengarna. Jag valde den billigaste mealplanen och betalade ca 7000kr. 3000 kr av dem var dock ”Plusdollars” som du kan använda på universitetsområdet till att köpa matvaror, restaurangmat, cafémat etc. Mycket smidigt när du inte vill ta med dig hela plånboken! Under ”finalsweek” (tentaveckan) är det väldigt smidigt att ha lagad mat så nära till hands eftersom jag inte hade tid att laga mat själv.

Övrigt

Åk hit! Jag hade så himla kul. Att uppleva en ny akademisk miljö är både nyttigt och roligt!

Kontakta mig gärna: Alice Brinkborg, vt18, brinkborg@icloud.com